

[Brorsen.]

overbevist om, at det, der sker her, bliver iagttaget. Det er Ting, som vi maaske kan møde igen, naar vi inden ret længe skal til at forhandle baade med det ene og det andet Land, og der er jo ingen Tvivl om, at vi stadig vil staa over for en Begrænsning af Eksporten herfra til de fremmede Lande. Vi kan nok saa meget beklage, at det er saaledes, men det kommer vi, indtil videre i alt Fald, ikke uden om.

Endelig vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Thomsen retter saa grove Insinuationer mod en Mand som Generalsekretær Høgsbro Holm, saa mener jeg ikke, det kan blive ved paa den Maade. Generalsekretær Høgsbro Holm indtager en meget betroet Stilling inden for det danske Landbrug, og hans Arbejde ikke alene vanskeliggøres, men det næsten umuliggøres, hvis dette her nu ikke høres op. Hvis derfor det ærede Medlem fremdeles fastholder, at der er grove Anklager at rette imod denne Mand, saa vil jeg opfordre det ærede Medlem til uden for denne Sal at gentage disse Angreb og saa som en Mand af Ære tilbyde, at Tinget maa udlevere ham, saaledes at Generalsekretær Høgsbro Holm paa den Maade kan blive rensset for de Beskyldninger, der rettes imod ham af det ærede Medlem. Jeg tror, det i Virkeligheden er den rigtige Maade at gaa frem paa. Som sagt, naar man ser paa hele det samlede danske Landbrugs Vel, saa er vi ikke tjent med — hvad enten man tilhører det ene eller det andet Parti —, at det ærede Medlem bliver ved paa den Maade, som Tilældet har været i den sidste Tid.

Det kom mig ikke overraskende, at den højtærede Landbrugsminister ikke kunde modtage vort Ændringsforslag om Forhøjelsen fra 6 til 10 Øre pr. kg af Tillægget for Eksportstude; Ministeren mente, at et saadant Tilskud kan man ikke blive staaende ved ud i Tiden, der kommer. Nu er Forholdet i Virkeligheden det — det fremgaar af, hvad der er blevet oplyst over for Tingets Medlemmer —, at netop med Hensyn til de gode Dyr — og det er de bedste, der bliver solgt til Belgien, det er de Dyr, der er Tale om eventuelt at give Tilskud til her af Slagteafgiften — forbeholder man sig at holde en Del tilbage, bl. a. for at man kan faa Udførsel i Fremtiden af frosset Kød. Og naar den højtærede Minister nu ikke kan modtage dette Ændringsforslag og mener, at det er alt for vidtgaaende — det er altsaa den samme Bestemmelse, som vi har i Øjeblikket —, saa vil jeg stille det Spørgsmaal til ham,

om man kan vente i Fremtiden, at Ejerne af de bedste Dyr, der kommer fra de kødproducerende Egne, virkelig faar udbetalt, hvad disse Dyr fuldt og helt koster, naar de kommer frem paa det belgiske Marked, at man altsaa med andre Ord ikke vil tage noget fra disse Dyr og give det til Udførsel af frosset Kød. Vi maa huske paa — det hele er jo indfiltret i hinanden, man giver Tilskud her, og man giver Tilskud der —, at det, som det kommer an paa, er, at Fordelingen til syvende og sidst bliver saa retfærdig over for hele det danske Landbrug, som det overhovedet er muligt.

Bestemmelsen om de 5 Mill. Kr. holder Ministeren ogsaa fast ved skal blive staaende i Lovforslaget. Vi er, som nævnt, villige til at yde et Beløb til en mere effektiv Bekæmpelse i Fremtiden af Kvægtuberkulosen, et større eller mindre Beløb til saadanne Dyr, der kommer fra visse Besætninger og gaar til Destruktion. Det er vi villige til, men det er ikke tilstrækkeligt for den højtærede Minister, han holder bestemt paa, at de 5 Mill. Kr. skal blive staaende, til Trods for at han ikke aner det fjerneste om, hvorvidt disse 5 Mill. Kr. i det hele taget kan blive brugt. Det er muligt, at der kun kan blive brugt 2 Mill. Kr., det ved den højtærede Minister ikke det fjerneste om. Jeg synes derfor, det kunde være ham nok, naar vi indvilger i at være med til en effektiv Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen og at yde et betydeligt Beløb hertil, men at fastsætte en ganske bestemt Sum, 5 Mill. Kr., der ikke maa fraviges, det er der efter min Opfattelse ikke megen Fornuft i.

Den højtærede Minister udtalte med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi vilde have de 2 Mill. Kr. til Indkøb af Kød til trængende Personer fordelt, at det var jo noget, der kunde overvejes — her var han da lidt velvillig —, det kunde overvejes, og Socialministeren overvejede. Det er imidlertid meget kedeligt, at denne Overvejelse ikke er afsluttet nu. Jeg synes dog ikke, det kan være saa uoverkommeligt at komme til Klarhed over, hvorvidt man kan imødekomme os med Hensyn til det Ændringsforslag, vi her har stillet. Men jeg forstaar altsaa, at de højtærede Ministre stadig overvejer, og derfor er der altsaa indtil videre kun sket dette, at Ministeren maa modsætte sig vort Ændringsforslag ogsaa paa dette Punkt.

Det er i det hele taget i allerhøjeste Grad beklageligt, at vi — hvad der er Udsigt til — i hvert Fald i dette Ting skal se en Kødlov vedtaget, der er betydeligt rin-